

توجه به هویت ملی تئاتر ایران

پژوهشگران در سمینار پژوهشی چهل و دومین جشنواره تئاتر فجر با ارائه پیشنهاداتی بر تغییر روند سیاست‌گذاری این رویداد، اهمیت حفظ هویت ملی تئاتر ایران و توجه بر مقوله مطالعات اجرا تاکید کردند.
سمینار پژوهشی چهل و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، به دبیری ترگس یزدی و با حضور مهدی حامدسقایان (دبیر جشنواره) و جمعی از پژوهشگران، هنرمندان ودانشجویان علاقه‌مند به حوزه پژوهش در تالار مشاهیر تئاتر شهر

برگزار شد. «نقش جشنواره‌های تئاتر در سیاست‌گذاری فرهنگی براساس نظریه سیاست‌گذاری رویداد با نگاهی به تحلیل محتوای کیفی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و جشنواره آوینیون»، عنوان اولین پژوهشی بود که توسط محمدرضارسولی ارائه شد. سیدجواد روشن، در ادامه این برنامه به ارائه پژوهش «بررسی ساختاری و روند تغییرات در برگزاری جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر طی دوره‌های ۳۲ تا ۴۲ با تمرکز بر بخش نمایش‌های صحنه‌ای» پرداخت.

سومین پژوهش ارائه‌شده در این رویداد، «پژوهشی آسیب‌شناسانه در باب تأثیر عملکرد جشنواره تئاتر فجر بر جهانی شدن تئاتر ایران» به نویسندگی مشترک سپیده ضیایی‌نژاد و بهروز محمودی بختیاری بود. پس از پایان این بخش، نوبت به ارائه دو پژوهشگر بخش بین‌الملل، ماروین کارلسن و ویروس مک‌کناچی (از آمریکا) رسید تا به ارائه مقالات خود در زمینه مطالعات اجراییه عنوان مقوله‌ای بینارشته‌ای و پیوندی بین پژوهش و اجراییه‌ارزند.

در گفت‌وگوی «جام‌جم» با آرش فلاحت‌پیشه، کارگردان نمایش «معبد اقیانوس» مطرح شد

فقر قصه و روایت در آثار روی صحنه

رضا افشته
عکاس و
کارشناس رسانه

آرش فلاحت‌پیشه از بازیگران شناخته‌شده تئاتر است که طی دو سال اخیر و براساس آموزش به جوانان علاقه‌مند به بازیگری، آثاری را تولید و کارگردانی کرده‌است. وی که در دوران کرونا نمایش «پنهان‌خانه پنج‌در» را با حضور هنرجویان تئاتری در مرکز تئاتر مولوی روی صحنه برده بود، در جدیدترین تجربه خود در این زمینه، نمایش

[[1]] **معبد اقیانوس در خوانش اول چگونه متنی به نظرتان رسید؟**

لازم می‌دانم توضیح بدهم که نمایش معبد اقیانوس در ادامه پروسه آموزشی کلاس‌های بازیگری تمرکز تا باور شکل گرفت. بچه‌های من بعد از گذراندن یک دوره کامل که شامل چهار ترم و حدود یک‌سال است اجازه حضور در پروژه‌های عملی را پیدا می‌کنند.

[[2]] **با نویسنده متن چه نوع تعاملی برای سرانجام یافتن اجرا پیش روی داشته‌اید؟**

محمد میرعلی اکبری در یک زیست دومامه با اعضای گروه و براساس قابلیت تک‌تک بچه‌ها نمایشنامه ابتدایی را نوشت که در طی این دو سال با توجه به شکل کارگاهی تمرینات این متن بارها بازنویسی شد و تغییرات اساسی در پیگیره اثر اتفاق افتاد. تنها چیزی که در ذهن ما قطعی بود و تلاش داشتیم به آن سمت حرکت کنیم، این بود که بعد از نمایش پنهان‌خانه پنج‌در، اولین پروژه عملی کلاس‌های تمرکز تا باور که چند سال قبل اجرا شده بود و

ساختاری فرمالیستی داشت، رویدک دومین تولید تئاتر این مجموعه باید کاملاً رئالیستی باشد. همین موضوع باعث شکل‌گیری این نمایش شد.

[[3]] **ما در ایران گونه‌ها و ژانرهای متنوع نداریم، از این‌که در ژانر جنایی و دلهره‌آور کاری تولید کردید چه حسی داشتید؟**

مسئله اساسی این بود که بافت نمایشنامه این امکان را برای برقراری قابلیت‌های فردی بازیگران فراهم سازد و کانسپت اصلی ترکیب مناسب داشته باشد. ژانر اثر در ابتدا با توجه به علاقه شدید محمد میرعلی اکبری به داستان‌های پلیسی-معمايي، انتخاب شد. ولی آنچه که همه ما روی آن اتفاق نظر داشتیم این بود که می‌خواستیم برای مخاطب قصه و روایتی سر راست و جذاب تعریف کنیم و تماشاگر را تا انتها همراه سازیم. البته فقر قصه و روایت این روزها در نمایش‌های روی صحنه بسیار دیده می‌شود. **[[4]]** **بخشی از کار جادویی و بخشی دیگر علمی-تخیلی است، در هم تنیدگی اینها به چه شکلی بوده‌است؟ همان طور که قبل تر گفتیم ما هیچ چیز را از قبل در ذهن خود نمی‌بینیم و کشف و شهود در**

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

با زمان بازی می‌کنی، مفاهیم کهنه‌تر و در کنارشان مفاهیم نوتر، ملمه‌ای را ایجاد می‌کند که اگر تو بخواهی به تعبیری مهم‌تر از زمانه خودت برسی همه اینها را دارد و برای خودم در این ژانر کارکردن جذاب است. این برای من تجربه جدایی بود و مردم نیز همین نظر را دارند که ما زیرون متوجه می‌شدیم کار پلیسی و معنایی است، گارد می‌گرفتم و وقتی آمدم اثر را دیدم

[[5]] **نور از آن دست عناصری است که به دلیل تکیه بر فضاسازی می‌توانست بیشتر در خدمت اجرا باشد و چرا کمتر استفاده شده؟**

[[6]] **موسیقی چقدر برای اجرای تان اهمیت داشته‌است؟ حتی در طراحی موسیقی هم ما از رویکرد ملودیک فاصله گرفتیم و بیشتر موسیقی جنبه افکتیو و فضاسازی دارد.**

[[7]] **انگار بودجه اندک مانع از تحقق طراحی صحنه شده باشد، چون تمام دیدنی‌ها را به گوشه و کنار برده‌اید و فقط دارید اشاره می‌کنید چیز شگفت‌انگیزی آنجاست همین‌طور است؟**

چیز دیگری است که در روایت دارد پیش می‌رود.

به یک دلیل مضحک؛ تالار مولوی تنها ۱۵ پروژکتور در اختیار گروه قرار داد، در صورتی‌که نورپردازی این نمایش حداقل ۶۰ پروژکتور نیاز داشت.

[[8]] **مهندسی صدا حضور پررنگ و خلایق‌های دارد چگونه به آن رسیده‌اید؟**

یکی از اجزای اساسی برای ساختن جادوی صحنه بی‌شک صداست. البته امکانات چاپیز تالار مولوی امکان خلاقیت‌ها و پیاده‌کردن ایده‌های اصلی را به ما نداد و آنچه در ذهن من بود نیاز به تجهیزاتی داشت که حداقل ۵۰ میلیون هزینه داشت. بابک کیوانی، طراح موسیقی و صدای نمایش معبد اقیانوس که یکی از بهترین‌ها در این حوزه بوده و هست در این مهم بسیار تأثیرگذار بود.

[[9]] **موسیقی چقدر برای اجرای تان اهمیت داشته‌است؟**

حتی در طراحی موسیقی هم ما از رویکرد ملودیک فاصله گرفتیم و بیشتر موسیقی جنبه افکتیو و فضاسازی دارد.

[[10]] **انگار بودجه اندک مانع از تحقق طراحی صحنه شده باشد، چون تمام دیدنی‌ها را به گوشه و کنار برده‌اید و فقط دارید اشاره می‌کنید چیز شگفت‌انگیزی آنجاست همین‌طور است؟**

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

اهدای تندیس شهید علی ندی در جشنواره تئاتر فجر

ویژه‌برنامه «تشاردو» همزمان با چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در فرهنگسرای رازی (نوجوان) تهران برگزار می‌شود.

همزمان با ایام پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی و برگزاری جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، فرهنگسرای

رازی با توجه به ظرفیت اجرای محیطی، به مدت ۱۰روز، میزبان بخش خیابانی این جشنواره است. در ویژه‌برنامه تشاردو همزمان با ایام جشنواره فجر، نوجوانان شرکت‌کننده به تماشای یکی از نمایش‌های خیابانی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌نشینند.

مدیر فرهنگی هنری منطقه ۱۱ شهر تهران موضوعات نمایش‌ها را مناسب نوجوانان دانست و اضافه کرد: سعی شده‌است نمایش‌های این بخش با محتوای مناسب نوجوانان با موضوعات آیینی، دفاع مقدس و موضوع روز غزه انتخاب و اجرا شود و نوجوانان بتوانند بر اساس سلیقه و نظر خود و طبق فرم نظرسنجی در انتخاب نمایش برتر از نگاه نوجوانان شرکت کنند.

شکیب‌راد شرکت نوجوانان در انتخاب اثر برتر را مهم دانست و گفت: برای نخستین بار جایزه «نسل نو» و تندیس شهید علی ندی براساس انتخاب نوجوانان، به یکی از آثار برتر این جشنواره اهدا خواهد شد.

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

ما لاکچری نیستیم و تهیه‌کننده آنجانی نداریم. رانت‌های خاص هم به ما تعلق نمی‌گیرد و باید با هیچ، همه چیز را بسازیم

افتتاحیه تئاتر فجر با بزرگداشت تهیه‌کننده رادیو

چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر عصر روز گذشته اول بهمن ماه در تماشاخانه ایرانشهر با برگزاری مراسمی افتتاح‌شد تا طی ۱۰روز گروه‌های نمایشی در این رویداد به رقابت بپردازند. در این مراسم علاوه بر اعطای نشان درجه یک هنری به تعدادی از هنرمندان تئاتر کشور، برگزیدگان بخش‌های نمایش‌های تلویزیونی، رادیو تئاتر، پژوهش و نمایشنامه‌نویسی معرفی شدند. ضمن این‌که بزرگداشت مهدی شرفی، تهیه‌کننده باسابقه نمایش‌های رادیویی نیز در آیین افتتاحیه انجام شد.

آنچه کم داریم؟

آنچه در روزهای اخیر از ایران و همچنین پاکستان در فضای مجازی مطرح بوده، این است: دو کشور مسلمان که به جان هم افتاده‌اند آن هم در شرایطی که بایدب متحد شوند و همه این نیرو و توان نظامی را بر سر رژیم صهیونیستی بریزند تا شرم کم شود.

افراد زیادی چه غربی، چه آسیایی و چه آفریقایی با این سؤال بزرگ حیرت و حتی عصبانیت خود را مطرح کرده‌اند. واقعا هم وقتی از بیرون به قضیه نگاه می‌کنی ظاهر قشنگی ندارد. مردم دنیا حق دارند بپرسند چرا در شرایطی که دو جنگ بزرگ، یکی روسیه و اوکراین و دیگری اسرائیل و فلسطین در جریان است، دو کشور دیگر به جان هم افتاده‌اند یا حق دارند نگران وقوع جنگ جهانی دیگری شوند.

گزیده‌ای از دشمنی‌های رژیم سلطه گر آمریکا با کشور ایران

اما وقتی بخواهی زاویه دوربین را بیاوری نزدیک‌تر و از جزئیات بگویی، آن وقت می‌توان هر آدم اهل اندیشه‌ای را حداقل به فکر فرو برد. مشابه این اتفاق برای فلسطین هم افتاد. صبح ۱۷اکتبر همه جهان شنید که گروهی به یک فستیوال حمله کردند و تعدادی را کشتند و جمعی را به اسارت بردند. ظاهر ماجرا حاکی از گروهی متجاوز بود و طبیعتاً رژیم صهیونیستی حق داشت از خود دفاع کند. اما ارتش رسانه‌ای فلسطینی پایه‌های نیروی پارتیزانی وارد کار شد و هنوز مثل روز اول محکم و پرقوا فعال است.

ما این بخش را کم داریم. اصلان داریم. بخشی که به‌طور فراگیر و همزمان و البته با یک هدف، وضعیت شکننده امنیتی ما را برای همه فریاد بزنند. آن‌کس که اهل شنیدن و تأمل باشد، هم زاویه دید و دلیل ما را می‌شنود و هم اتهام‌های سنگینی را که علیه ما مطرح کرده، کنار می‌گذارد.

اما شاید مشکل ما پیش از رسانه، همین «ما» باشد. آنچه در این صد و اندی روز دیدیم این بود که فلسطینی‌ها یک ما دارند. این ما انگیزه، هدف و عشق مشترکی دارد به نام سرزمین اشغال‌شده. آیا ایرانی‌ها این ما را دارند؟ حاضرند با وجود همه اختلاف‌نظرها در چنین شرایطی در برابر غیر و غریبه بایستند و بگویند کشور ما در خطر است پس همه با هم روشنگری کنیم؟

بدون شک توجه به ابعاد رسانه‌ای و روشنگری با رسانه امر است که باید به‌خوبی به آن توجه کنیم. زیرا اگر ما این موضوع را در نظر نگیریم رسانه‌های معاند در جهت وارونه سازی اخبار و رویدادها به گونه‌ای عمل می‌کنند که نتایج خوبی به‌همراه نخواهد داشت. به خصوص برای نسل نوجوان و جوان که نیاز دارند روایت‌هایی حقیقی را بشنوند و با بن اندیشه‌های انقلاب و ایران آشنا شوند.

